

Fonamentació de la posició de Lluita Internacionalista:

PRESSUPOSTOS D'ERC-JXC: RETALLADES, PRIVATITZACIONS I MÉS ENDEUTAMENT

El pressupost de la Generalitat per a l'any 2022 arribarà als 38.139 milions d'euros. Amb un augment de 5.618 milions –un 17'3%– respecte als últims comptes, aprovats l'any 2020. Però tant el 2020 com el 2021 (amb els pressupostos prorrogats) la despesa real va ser major, finançada amb els més de 3.000 milions dels fons extraordinaris estatals per la covid, que ja no arribaran en propers exercicis. Això fa que bona part del que ens venen com la gran expansió, en realitat, ja està executada aquests dos darrers anys, per tant que **no hi ha increment real respecte del 2021** en moltes partides socials.

Sanitat n'és un exemple. Es fixen 11.215 milions d'euros pel 2022, i la Generalitat diu que incrementen un 15% més dels que va pressupostar ara fa dos anys. Que farà 17.663 «noves» contractacions, entre fixes i eventuais. En aquesta xifra estan comptats els 2.000 treballadors i treballadores de l'Hospital Sant Joan de Reus, que s'ha incorporat a la xarxa d'hospitals de titularitat pública. Però, el conseller Argimon xifrava en 12.000 milions la despesa amb què es tancaria el 2021¹, la qual cosa fa que en comptes d'augment tenim **una retallada, com ha denunciat el Sindicat de Metges, que amb la xifra donada per Argimon, seria de 800 de milions respecte de les previsions del 2021.**

El mateix a Educació, amb un increment pressupostari de 1.009 milions, que permet arribar als 6.681 milions, un augment del 17,8% respecte del 2020. El govern ha anunciat que la contractació de 5.498 docents i PAS més, **respecte a 2020**, però a la nota d'inici de curs², el Departament d'Educació parlava d'una ampliació de la plantilla de 9.400. Aleshores el Govern **preveu una retallada de personal**, també a l'educació?

Els fons Next Generation de la UE. El caramel enverinat.

Bona part de l'increment de pressupost ve de la mà dels fons europeus, un total de 2.142 milions d'euros dels 5.618 milions, (614 corresponen als fons REACT, que la Generalitat rep directament de les institucions comunitàries, mentre que 1.528 milions són del Mecanisme de Recuperació i Resiliència, que gestiona el govern espanyol). Uns altres 2.503 milions d'euros s'hauran de finançar dels recursos del govern català que corresponen a un augment dels impostos propis i cedits, doncs ja no hi ha previstos nous fons extraordinaris per la pandèmia. Sobre la credibilitat d'aquesta segona xifra, és més que dubtosa doncs el creixement que

preveu la Generalitat és del 6'5% per 2021 i 2022 i la CE acaba de reduir al 4'6% i 5'5% respectivament, les previsions de creixement del conjunt de l'economia de l'estat espanyol i, l'economia catalana no es desvia gaire de la tònica estatal.

Giró ha sigut taxatiu, la nova recaptació no es farà ni apujant impostos a les rendes més altes, ni tampoc a les grans empreses, però de moment el Govern «sobiranista» aplicarà la sentència del Tribunal Constitucional, que va tombar la mesura de la Generalitat de rebaixar l'IRPF a les rendes més baixes, una sentència feta a petició del govern de Madrid, l'autoproclamat «més progressista» de la història.

Però l'arribada de diners de la UE, la meitat a fons perdut i l'altra com nou endeutament ve condicionada al protocol que fixa els compromisos del govern espanyol, i que PSOE-i IU-Podem volien mantenir secret, però Brussel·les l'ha fet públic³. **El document condiona els fons a tres pilars essencials: reforma pensions, reforma laboral i la fiscal.** Entre altres exigències estableix que el 2022 s'allargui el període de còmput de les pensions, augmentar les bases màximes de cotitzacions, substituir –per tal de mantenir– l'anomenat factor de sostenibilitat per una suposada «solidaritat intergeneracional»... o sigui una **profunda retallada de les pensions.** Ara s'entén que de la promesa de derogar de la reforma laboral del PP s'ha passat a la reforma, i ara que les mesures a reformar han de tenir un acord de la patronal...

El deute públic segueix creixent, i també la dependència de l'Estat.

El deute públic amb aquests pressupostos creixerà en 5.000 milions d'euros, per molt que la Generalitat ho vol maquillar dient que redueix el pes del deute sobre el PIB català en 2,2 punts, sobre la base dels gens creïbles grans creixements de l'economia que ja hem comentat. Les partides per pagar el deute segueixen creixent, només en pagament d'interessos ja s'emporten 154 milions d'euros. **I, hem de tenir en compte que la Comissió Europea ha fixat el 2024 per tornar a aplicar les polítiques d'austeritat suspeses provisionalment per la pandèmia**

El Govern PSOE-IU/Podem autoritza un 0,6% de dèficit, xifra que permetrà al govern català comptar amb 1.487 milions d'euros de dèficit més, que finançarà l'estat espanyol a través del Fons de Liquiditat Autònomic (FLA). Una política que **subordina encara més la política econòmica**

catalana a les decisions de l'estat, i per tant, no gaire *sobiranista*.

Augmenten les privatitzacions

La comparativa entre els capítols 1 (pressupostos de personal) i el 2 (despeses corrents ens béns i serveis, és a dir, partides destinades a pagar empreses externes) és sempre una bona mostra del grau de privatització dels governs. És a dir, si els serveis passen per potenciar el sector públic o per la subcontractació. **El capítol 1 puja un 7,8%, mentre el capítol 2 ho fa un 55,8%. Brutal!!! Algú recorda la Llei Aragonès, doncs difícilment trobarem uns altres pressupostos amb aquest grau de privatització de serveis.**

Part important d'aquesta política privatitzadora la trobem a serveis socials. El Departament de Drets Socials arriba als 3.869 milions, puja 905 milions més que el 2020, un 30,5%. Totalment subcontractat i en mans del tercer sector i de grans multinacionals com les de Florentino Pérez, sectors de l'església o fons voltor. No són casuals els escàndols, portes giratòries i dimissions. Però també la privatització la trobarem en el finançament de l'escola o la sanitat concertada. En aquest context que el Govern «estudiï» una possible internalització dels serveis del 061 o del 112, treballadors/es a qui donem tot el suport a la seva lluita, no canvia per res la dinàmica.

.... i més

Després dels casos explicats de Salut i Educació sobre retallades de plantilles, sembla que dels més de 28.000 llocs de treball, les úniques places creïbles seran la dels 840 Mossos més pactats amb el Govern de Madrid, i ... els 340 entre bombers i rural. A més els pressupostos es presenten el novembre quan ja tenim les dades de l'IPC interanual d'octubre, un 5'5%, mentre que pujaran el sou dels i de les treballadores públiques en un 2%. **Nova pèrdua del poder adquisitiu dels sous.**

I si parlem de política d'habitatge, no només és que pel vot de la CUP-UNCPG es comprometien a 1.000 milions i no als 749 milions, si no com els gasten. Contrasta les 60.000 unitats de convivència que han rebut ajuts pel pagament del lloguer (que beneficia en primer lloc al propietari), amb els 2.700 habitatges iniciats de protecció oficial.

Tampoc són uns pressupostos feministes. Constaten que la bretxa de gènere entre treballadors i treballadores de la Generalitat està en el 16'9%, i que el 63% de la plantilla està conformada per dones. Una quantitat enorme de diners que poc es pot maquillar amb els 92 milions per reduir les diferències.

I una política «verda» qui segueix volent l'ampliació de l'aeroport o els JJOO dels

Pirineus...? Qui, dels 226 milions que inverteix al Camp de Tarragona, destina 120 milions per a l'adquisició dels terrenys per construir el complex de Hard Rock?.

Organitzem la lluita contra els Pressupostos.

Que aquest siguin els pressupostos del Pere Aragonès i del Jaume Giró. No només per la *Llei Aragonès* que vam aturar, sinó per un conseller d'Economia i Hisenda que ve de ser director general adjunt de CaixaBank, després d'ocupar llocs dirigits a Gas Natural i Repsol, entre altres. **El problema d'aquests pressupostos no és tal o qual partida que caldria esmenar, sinó que van en una direcció contrària als interessos d'una majoria obrera i popular i es posen al servei de les grans empreses. I també són uns pressupostos de més dependència cap a l'estat.**

Els Comuns que ja van permetre els del 2020 i el PSC ja s'apunten a donar suport en un clar intercanvi de cromos i vots entre l'Estat, Generalitat i Ajuntament de Barcelona. Com deia Carles Riera en el debat de política general «*Què lluny està, president Aragonès, del canvi verd, feminista, d'esquerres i independentista que va prometre*», i denunciava la deriva «autonomista i conservadora⁴». La CUP-UNCPG hauria d'estar obertament en la lluita contra els pressupostos que ja comencen a reclamar alguns moviments. **No es pot generar falses expectatives: no hi pot haver negociació d'allò que cal esmenar íntegrament.**

Només hi ha un camí: la lluita i la mobilització unida. El camí de la lluita contra l'ampliació de l'aeroport, el dels i de les interines contra l'*l'cetazo*, la dels pensionistes. Unir els moviments, amb el sindicalisme alternatiu de la taula sindical, amb les organitzacions de l'esquerra revolucionària en un gran moviment. **Necessitem unir les lluites en un pla de lluita.**

11/11/2021

Lluita Internacionalista

Notes:

¹ Diari Ara 9/11/2021;

https://www.ara.cat/politica/govern/oxigen-salut-cronicament-infracinancada_1_4176985.html

² <https://educacio.gencat.cat/ca/actualitat/notes-premsa/nota-premsa/?id=424883>

³ El País, 11/11/2021. Bruselas exige a España ampliar el cómputo de la pensión para recibir los fondos europeos | Economía | EL PAÍS (elpais.com)

⁴ <https://elmon.cat/politica/cup-riera-urgeix-aragones-fixar-referendum-310789/>